

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Resbelul.

Sibiu, 16/28 Ianuarie.

Scirile ce ne vin de pe câmpul de resbel sînt foarte contradicțoare. Aci se telegrafază că un corp rusesc ar fi ajuns deja la Usunchepri și Chesan, la distanță de două leghe de Galliopoli, aci se comunică în mod oficial că Rușii nu au de cuget a ocupa Galliopoli. Mai adaugem încă scirile șovăitoare, ce vin dela Cazanlic, unde are a se face pace, și situațiunea nehotărîtă de astăzi este pe deplin caracterisată. —

Vitezul regiment XIII de Dorobanți fû scos din divisia 3-a activă și trimis la partea teritorială prin următorul ordin de di:

„Ostași! Regimentul 13 de Dorobanți, încă de la începutul campaniei, a fost unul din corpurile care a avut să îndure cele mai mari greutăți și care a avut fericita ocaziune de a se distinge în toate însărcinările ce a avut să îndeplinească.

„În fața inamicului, acest regiment a dat probe de devotament și curagiu, luând parte la mai toate atacurile făcute contra întăririlor de la Plevna.

„Pentru a respăți dar curagiul și devotamentul acestui corp, ordon scoterea sa din divisia 3-a activă, în care conțeză, trămițându-se la partea teritorială, unde se va adescconcentra pe ziua de 5 Ianuarie 1878.

„Dat in Bucuresci, la 3 Ian. 1877.
Carol.”

Din Bucuresci se comunică, că fortăreața Vidin se bombardază cu mare vehemență și neîntrerupt de Români; această se privesce de toți ca introducerea asaltului asupra fortăreței. —

Revista politică.

Demisiunea ministeriului Auersperg este faptă. În ședința casei depu-

taților (sen. imp.) de Sâmbătă, ministrul presidente Auersperg a declarat că împăratul a primit demisiunea ministeriului; l'a însărcinat însă a purta afacerile până la formarea noului cabinet.

Causa crizei a fost vămile pe cafea și petrolu. Lucrul, cum l'a înfățișat ministru president Auersperg într'o conferență, apare, că criza ministeriului cislaitan a provocat-o ministrul ung. Tisza. Acesta, fiind la Viena a declarat lui Auersperg ca în cestiunea vămii cafelei nu pôte face nici un fel de concesiune. Vine întrebarea cum va fi criza această în consecunțele ei. Cu senatul imperial de față ori-ce cabinet ar veni nu pôte face nimica mai mult în cestiunile privitoare la vămile pe cafea și petrolu, decât a făcut Auersperg. Ungurii, de altă parte, ieră nu vor lăsa nimica din pretensiunile lor față cu Cislaitania. Să punem cazul, că vine un cabinet nou, care nu pôte lucra cu senatul imperial. Atunci constituționalmente urmăză disolverea senatului imperial și apelul cabinetului la cislaitani să alegă alte corpuri legislative. Nu credem că senatul imperial viitoriu va fi mai mult aplecat a face concesiuni Ungariei. Într'aceea pactul dintre Cis- și Translaitania a expirat, este tocma timpul inoierii lui. Procederea constituțională de dincolo de Laita cere timp îndelungat și încheierea pactului dualistic se tot amână.

Până acum sînt numai faime despre fiitorii presidenți ai cabinetului vienez.

Se vorbește adevă, că imperatul va încredința cu formarea cabinetului celui nou pe Schmerling după unii, pe Hohenwart după alții. Când s'ar adevări, ori care, din aceste două combinațiuni, am fi îndreptățiți a ne aștepta la reforme mari în însuși pactul dualistic, pentru că, fiă care dintre acești candidați ai opiniunii publice, pörta o signatură, unul a centralismului germanisator și altul

a federalismului cu prevalență slavică.

Magiarii, când ar puté fi vorba numai de ei, le ar merita pe ori care, după purtarea lor cu naționalitățile nemagiare de țece ani încöce.

Ori ce va urma mai departe. sferșitul crizei astăzi, e cu anevoiă de prorocit. O broșură care pörta titlul: „Contele Andrassy pe banca acusaților în delegațiuni,” despre care se presupune a fi eșită din condeul lui Bismarck, recomandă un mijloc pentru a închide „craterul crizei.” După broșură, principele Bismarck se esprima asupra negocierilor privitoare la pactul dualistic și cu considerare la situațiunea geografică a Austriei, și misiunea sa civilisătoare, cam în modul următoriu.

„... Însă tocma pentru că Germania e interesată, ca Austro-Ungaria să fie în stare de a deslega problemele ce are de deslegat, se stërnesce în trensul (Bismarck?) ore-care îngrijire și nelinische, când vede că împărechierea internă nu mai are sferșit, și când vede, că desbaterile și certele pentru pact sunt perpetue și mistuesc și ologesc puterile cele mai bune ale statului. Repetirea neîntreruptă a acestor crize, și trista convingere că nici cu al doilea, nici cu al treilea pact, lucrul nu se termină și că după un timp anumit ieră se începe lupta de gladiatori și, ce e mai mult, tocmelele cele jidovesci: — toate aceste sînt un fenomen în imperăția amică, care pune pe gânduri. Lui i se pare fenomenul acesta că nische friguri rele, cari dacă nu se curéză radical după simptomele cele dintăiu, devin periculoșe, pentru că consumă cele mai bune și mai sănătöse sucuri.”

„Când ar fi el consiliariu al Majestăței Sale împăratului Austriei, i-ar dice: Majestate! apeléză la popörele Maj. Tale de dincöci și dincolo de Laita; ceea ce parlamentelor le succede cu anevoiă, Majestăței Tale va succede ușor. Fă din deslegarea diferențelor între jumetatea apusenă și

răsăritenă a imperiului causă de Majestate și Ți garantez, că pactul va fi gata în două săptămăni.”

Condițiunile de pace oficiale încă nu sînt cunoscute. Cu atât mai numeroșe sînt versiunile despre dênsele. Cele ce au mai apărut dela numărul nostru din urmă diferesc într'atata, că Bulgariei i lasă o autonomiă ca cea din Liban, speșele resboiului sînt prețuite cu 20 milioane punți de sterling și Romăniei i dau un adaus; nu spun însă unde.

„Politik” din Praga, comunică — după „Standard” — scirea: că Pörta otomană a descoperit existența unui tractat secret între Rusia și Persia, după care cea din urmă s'a obligat a veni într'ajutor Rusiei, la cas când vre-o putere europeană s'ar amesteca și ar împedeca operațiunile resbelice ale Rusiei chiar la Constantinopole, adevă când ar veni în ajutorul Turciei; er' Rusia a promis Persiei, drept recunoscință provinciile Kerbela și Bagdad.

Acest tractat secret a îndemnat pe Pörta otomană a se umili înaintea tuturor condițiunilor de pace, primindu-le cum i le dictéză Rusia învingătoare!

Procesul Miletici.

(Urmare).

Se cetesce fasiunea Dr. S. Cassapinovici, avocat în Panciova, care negă a fi călătorit la Belgrad împreună cu Miletici. El a întâlnit pre acesta pe stradă, fără să scie, că Miletici petrece în Belgrad. Ei au cinat împreună „la țarul rusesc” în aceeași seră. Denunțatiunile lui Rancovici le declară de mincinoșe. Martorul afirmă a puté constata ziua pornării sale spre Belgrad, căci guvernanta sa de odinioară, domnișöra Charlotte, s'a fost cununat tocma cu o di mainainte și că apoi a călătorit împreună.

Polit se rögă a se constata identitatea espunerilor lui Miletici și Cassapinovici. Numita domnișöra Charlotte a întărit afirmarea de mai sus, ceea ce se constată și prin atestatul de cununie trimis și cetit în fața tribunalului.

Mart. P. Vidak din Kikinda-mare cunöșce pre Iovanovici de când cu congre-

FOIȚA.

Nicolae Popescu,

pictorul român,

nu mai viețuesce! Mândria noastră, ténérul ingenios, care cu penelul său a căștigat onöre Romănilor în lumea cultă, în flörea vieței sale, abia în etate de 42 ani și-a redat sufletul său în mânilor Creatoriului. Îl plângem, căci a fost al nostru și a fost pe tărâmul artei de pictură acela, care în cercurile artistice ale Europei a făcut să se rostöscă cu respect numele Romănilor. Nicolae Popescu, căruia bucuroș i am fi împrumutat dîle din dîlele noastre, vieță din vieța noastră, numai ca să viețuescă într'o noi și pentru noi, a reposat fără veste după un morb foarte scurt în 29 Dec. 1877, în Lugöș și fû immormentat în 31 Decemvrie st. n. în cimiteriul gr. or. român spre eternă odichnă.

La immormentarea lui a luat parte totă inteligența română din Lugöș; cerimoniile funebrale le-a sêvșit Reverendisimul domn I. Madincea cu asistența alor patru preöți, er' Domn. Ioan, Boroș notariu Consistorial, a ținut o cuvântare funebreală atât de pătrundötore, cât mare parte a jeltorilor confrăți români a lăcrimat lacrimi de adencă durere. Conductul funebreal însuși vestește destul de apriat străinilor că pierderea noastră este mare, foarte mare: renumitul nostru chor vocal a executat cele mai triste piese până la morment.

Nu pot a nu face amintire la acest loc de rara bunăvoință și iubirea de arte a Domnului Episcop gr. cat. român Victor Mihályi, care de două ori l'a cercetat pre Nicolae Popescu la patul durerilor, și l'a immormentat pe speșele sale proprie, ceea ce dovedesce din destul, ca dlu Episcop are simțeminte și romănesci și nobile. Priin fapta sa umană a căștigat simpatie și mai mare, decum o avuse deja mainainte.

Și acum se cuvine a face o pri-

vire fugitiva preste vieța renumitului nostru artist.

Nicolae Popescu, nascut în Zorlențul-Mare, în comitatul Carașului din părinți țerani, chiar în scöla sätöscă a dat multe dovești de talentul și aplecarea sa cătră arta de pictura, zugrăvind în mod primitiv și fără conducere *ex proprio intuitu* sfinții din cărțile bisericesci, și de pe păreții bisericei. Ca prunc ténér, aușind de vestea unui zugrav român în Oravița, — urmând boldului inimei sale — a părăsit casa părințöscă, și s'a dus la Oravița, unde la zugravul român cu numele Turcu avënd la mână instrumentele recerute, dar primitive, într'un timp foarte scurt invetăcelul l'a întrecut pre măestrul său. Neputënd deci rëmâne mai departe în Oravița, Nicolae Popescu împins de setea invetătorei și a desvoltării sale în arta picturii, a luat lumea în cap și nu s'a oprit până la Pest'a. În anul 1860, tinerimea dela Universitatea din Pesta era foarte numerosă, și ea sub patrociniul și scutul fie-iertatului Emanuil Gojdu ducea o vieță în armonie:

nu era într'e ei cörtă politică, nici religioșă; și ei, căți erau la Pesta, toți se numiau frăți, și unul pentru toți, toți pentru unul dădeau ajötore confrăților lor. Astfel și Nicolae Popescu, lipsit de toate mijlöcele materiale, a fost îndată îmbrățișat din partea tinerilor români. Acestia au făcut colectă într'e sine pentru susținerea ténérului nostru artist care promitea foarte mult. Dlu Partenie Cosma a mijlocit îndată, ca Popescu să capete ajötoriu de bani și spriginire morală de la Gojdu, ceea ce s'a și întemplat, căci Popescu prin patrociniul lui Gojdu a ajuns elev la conservatoriul unghuresc din Pesta, la care bêtărâmul Gojdu era membru fondator. Aici a studiat ténérul Popescu doi ani de dîle, fiind susținut de Gojdu și tinerime. Când apoi profesorul renumit din Pesta Engerth a declarat, că Popescu nu mai are ce să invețe de la dênșul, — artistul nostru a trebuit să plece mai departe la orașe, unde arta era mai mult cultivată, decât la Pesta. Dar de unde mijlöcele materiale?! —

Între tinerii insuflești de propă-

sul ținut în Carloviț adaugând, că scie despre colecta ce Iovanovici a făcut în favorul răniților precum și în al împrumutului sârbesc. Martorul, întrebând de prezidentul, recunoștea a fi vechiul la Iovanovici un bilet.

Polit se roagă a se induce la protocol, că Vidak este cumnatul judeului cercual Lujanovici, care a fasonat mainainte.

Mart. Dr. Vlajko-Majinsky, născ. în cottul Torontalului, 33 de ani, avocat în Kikinda, spune pe ungușe, că a fost colega lui Iovanovici la școala din Neoplanta. Acesta l'a cercetat în Kikinda și l'a rugat a umbla cu el împreună spre școlul colectei și împrumutului. Mart. istorisește ce a pățit cercetând cu Iovanovici împreună pe o-norațorii orașului. În casele, unde numai femeile erau prezente, Iovanovici colecta scame. Amicii proceau, că împrumutul n'are să reușească și de aceea dâșii au încetat a umbla mai departe pe la casele unuia și altuia.

Se cetesce fasiunea mart. I. Brdanovici din Neoplanta, care declară a fi servit la un spital militar din Belgrad ca îngrijitor din cauză că n'avea cu ce trai.

Se cetesc fasiunile mai multor martori Sârbi, a căror fi au mers la Belgrad ca voluntari.

Se dă cetire fasiunei lui M. Gyorgyevici, care declară a fi mers la Belgrad ca voluntari. La întrebarea, cine l'a îndemnat, martorul răspunde: „Ar fi trist, când ca Sârb ar trebui să fiu îndemnat a alerga în ajutorul fraților mei!“

Mart. A. Bende afirmă că, trecând pe la ferestra școlii a auzit pre învățătorul sârbesc Iancovici provocând pre cei prezenți la răscolă, colecte de bani și mituirea de voluntari. Mart. nu și aduce bine aminte, întăresce însă ceea ce a fost arătat atunci în scris.

Polit: Asta e aceea faimăsoasă cestiuie a lui Iancovici, asupra căreia am interpelat cu pre ministrul justiției în dietă, pentrucă Iancovici stă de trei luni în temniță fără să fie ascultat. De atunci Iancovici s'a eliberat. (Cătră martor): Cum ai priceput vorbirea ținută într'o odaie? — Bende: Am priceput tot și ceea ce n'am priceput am demandat altora să mi traducă. M'am dus acasă și am spus istoria notarului.

Polit: Care cuvânt nu l'ai priceput? — Bende: Aceea ce însemnează „voluntari.“ — Polit: Cum se dice pe sârbesce? — Bende: Nu mai știu. — Polit: Poți enara istoria în limba sârbescă, în care o ai auzit? — Prezidentul: Întrebarea nu e admisibilă, căci cineva pôte să înțeleagă o limbă fără să pôtă să reproducă cuvintele din ea. — Polit se roagă a constata, că nu i s'a permis întrebarea și și rezervă dreptul a face acuză de nulitate.

Mart. I. Szabadkay, jidan și notariu în Ciurog dice: Cunosc pre Iancovici ca agitator principal al acelei secte.

Prezidentul: De ce „sectă“ vorbești? — Szabadkay: Omladiniștii. El a strâns bani și voluntari pentru Sârbi. Școlul său a fost răscolă și mituirea de voluntari. Bende mi-a spus cu gura despre aceea conferență și eu am făcut arătare în scris la pretor. Pușinii Unguri cari locuesc în Ciurog, țin la constituție și la adevăratul spirit național. Iancovici a ales școala de scenă a agitației sale. Prezidentul: Ce știi despre voluntari? — Szabadkay: Eu și toți ceilalți cunoscem activitatea lui Iancovici și a capelanului sârbesc în această privință. Aprôpe în fie care și lipsiau câți-va jani. (Martorul numesce câte va persoane cu numele, cari se induc la protocol).

Prezidentul: Dar despre colectele de bani? — Szabadkay: Iancovici strângea pentru sâracii muntenegrini. Și eu am dat 1 fl., căci trăiesc între Sârbi.

Mart. M. Lukici, comerciant în Ciurog istorisește, că Szabadkay i-s'a lăudat a ucide pre Iancovici.

Se cetesce fasiunea lui A. Petrovici din Ciurog. El declară a fi fost „conferența“ denunțată. El și alți țerani a conchemat o ședință în afaceri comunale și petiția respectivă a subscris-o în școala lui Iancovici, cancelăria comunală fiind îndesuită de ômeni. Despre alte lucruri nu s'a vorbit în conferență. Tot așa a fasonat Iancovici.

Procurorul propune a se jura martorii, cu excepțiunea lui Rancovici, care mai are să fasoneze și alui C. Iovanovici, — ceea ce se și întemplă.

V. În a cincea și de pertractare vorbesce mai întîiu:

Polit, care propune a se ceti o ordinațiune ministerială asupra „voluntarilor“ și asupra împrumutului sârbesc adaugând că Iancovici și Miletici au fost întemnițați înainte de aparițiunea acelei ordinațiuni.

În ordinațiune, ministrul opresce ori ce colecte și mituirea de voluntari.

Polit: Confrontarea lui Timarcevic ar fi forte de dorit; dâșul însă a murit și totuși consulatul nostru a înapoiat simplu citațiunea fără să spună ceva despre mărtea lui Timarcevic.

După cetirea unor arătări contra omladiniștilor, —

Prezidentul trece la al treilea punct din acuză, „medaliile Miletici.“

Se cetesce fasiunea lui I. Petru Beslin din Carlova. Martorul spune, că în an. 1871, când, omladina a fost mai activă, am ajuns în Viena la idea a pregăti medalii — Miletici după modelul marcelor din icônele lui Dusan, Milan, Polit etc. A fost o afacere de câștig. Literile I. P. B. gravate pe medalie însemnau numele meu și nu ceva secret, Miletici însuși s'a exprimat contra medaliei.

Mart. I. Ognyanovici, medic și redactor al unei foi sârbesci beletristice, spune, că Beslin i-a istorisit în Viena a fi bătut acele medalii pe sepele proprii. Atunci era moda a pune portretele bărbaților populari pe tabatiere etc. spre a pute vinde obiectele mai bine întocmai precum se întemplă cu portretul lui Deak. Beslin n'a voit decât să facă profit. De altcum încă de mai de mult a vândut în Viena un ărcare K. Szobotic tabatiere cu portretul lui Dusan etc. Într'o Vinere Beslin mi s'a plâns, că trimetând lui Miletici o medalie bătută în aur, o a primit înapoi pe lângă exprimarea neplăcerii.

Prezidentul: Ce însemnează insignniile pe laturea inversă? — Ognyanovici: Este vigneta luată de pe o bibliotecă sârbescă apărută cu câți-va ani mainainte.

Se cetesce articolul apărut la 30 Iunie n. 1876 în „Zastava.“

Miletici protesteză contra amestecului acestui incident atât din punct de vedere al imunității cât și din punct de vedere al libertății de presă.

Bökh: Articulul nu este o crimă și nu te învinuesce, ci aparține la proces ca argument.

Tribunalul decide cetirea, articolul formând un fel de corpus delicti.

Polit anunță nulitate.

(Va urma.)

Varietăți.

* („Pălăria Dorobanțul“ în Sibiiu.)

De vro câte-va zile se ved prin stradele Sibiiului dame române, purtând „pălăria Dorobanțul“, — o căciuliță de astrahan a la Mihaiu eroul, în drépta cu o cocardă în tricorul național și cu o penă scurtă de curcan. Putem asigura pe dâșele noastre că acesta îmbrăcăminte le șede forte bine și moda nici când n'a creat o formă mai potrivită de cât „pălăria Dorobanțul.“ Ea dă purtătoarei un aer resolut și energic, care armonizează în mod încântătoriu cu aședarea cochetă a acestei pălării. Vitejii „Curcani“ trebuie să fie mândri de simpatiile viue, ce le păstrează, sororile lor de dincoci de Carpați.

* (Confiscări). În cauza desființării societății studenților români dela universitatea din Cernăuți „Arborosa“ și darea în judecată a unor membri, diarul „Osten“ din Viena a publicat o descriere pe larg, cuprindând motivele acelei procederi. Procuratura a confiscat și nimicit articolul; a bună sémă va fi sciind procurorul pentru ce. După cum auzim, undele mișcate în Cernăuți se resimt și în Gherla, unde biblioteca societății teologilor „Aleksi Șincai“ a fost supusă la o cercetare rigorosă, confiscându-se mulțime de cărți și hărții, dar după cum era de prevădut, fără rezultatul dorit. Motivul confiscării pare a fi fost o felicitare adresată societății „Arborosa“.

* (Frică de musceni.) Din Oraștie ni se scrie, că cu ocaziunea unui conduct funebral a unui aristocrat magiar, convenind doi locuitori din loc; unul magiar care din întemplare ține în căsătoria o română, și altul român, într'altel, magiarul întrebă pe român: „Știi dle de ce morb a reposat aristocratul acesta?“ „De tiphus, respunde întrebatul. — O! nu dle! El a reposat de supărare că a cădut Plevna.“ — „Dor nu!“ dice românul. „Ba! dă! dle! Chiar și eu am fost morbos trei zile pe pat“. Apoi cum dle! — dor Plevna n'a cădut pe dta? „Nu așa dle, respunde ungurul, n'am fost eu morbos pentru că a cădut Plevna pe mine“. Dar apoi? .. întrepu românul „De frica muscanilor, respunde magiarul“. „Acésta e cu totul alt-ceva!“ — „Însă cu tôte acestea mie nu'mi e tocmai așa frică de musceni, că știu ucenașele (tatăl nostru etc.) românesce; și ceea ce nu știu mă va mai învăța soția mea.

* (Distincțiune și după mórte). Cetim în „Temesvarer Zeitung“ Nr. 17. cum repausatul episcop gr. cat. al Oradii-mari Ioan Oltean fu împărțit și după mórte de distincțiuni splendide; căci capitulul diecesan de Oradea primi de curând un Decret papal din Roma cu datul 27. Novembre 1877 adecă chiar numai două zile nainte mórții lui Oltean, — prin care episcopul Ioan Oltean fu înălțat la dignitate: de Prelat pa-

p al, de asistent al tronului papal și de conte roman (römischen Grafen). Sărmanul n'avu parte de ele, căci cruda mórte a prevenit pre sânt. Papa Piu.

Credința speranța și caritatea.

Cuvânt conferențial ținut în 6/18 Octomvre 1877 în Câmpu-lung moldovinesc diecesa Bucovinei.

Fraților în Christos!

Într' acele zile când imperiul israiltén ajunse în flóre auzim pre profetul rege David invocând ceriul cu cuvintele: „Preoții tei îmbrace-se cu dreptate și cuvioșii tei bucură-se, și ér'!“ „și pre preoții sei cu mântuire i voi îmbrăca și cuvioșii sei cântăvor de bucurie. Pslm. 131 v. 9. și 16. Pe atunce dar, numai o preoțire investită într' aceste virtuți corespunde idealului misiunii și aspirațiunilor timpului. Și idea acésta se perpetuă prin întregă serie a profetilor și până la venirea salvatorului lumii. Sântenia sacerdotală se privea de curățenie a întregului popor și în decaștența preoților se privea una din calamitățile cele mai mari publice și naționale — ruina poporului. Astfeliu erau convințiunile trecutului aceluia. — După strălucita fundare a Christinismului celui luminătoriu așa se descrie mărimea oficiului seu apostolic:

„Și noi ca conlucrători cu el vă și rogăm ca să nu primiți darul lui Ddeu înzadar.

(Căci dice în timp potrivit li-am ascultat și în ziua mântuirii li-am ajutat.)

Noi nu dăm întru nemic neci o piedecă, ca deregătoria noastră să nu se defaime.

Ci întru tôte arătându-ne servi ai lui Dumneșeu prin mare statornicie în necăduri, în nevoi, în stremțorări; în bătaii, închisori, în mijlocul răscolilor, în ostenele, în privighieri și posturi.

Prin curăție prin cunoscință, prin îndelungă răbdare, prin bunătate prin spirit sânt, prin iubire nefățarnică.

Prin cuventul adevărului, prin puterea lui Dumneșeu, prin armele dreptății d'a drépta și de a stânga.

Pentru onóre și desonóre, pentru vorbire de reu și vorbire de bine, ca niste înșelători dar adevărați.

Ca niste necunoscuți dar bine cunoscuți, ca cei ce murim, dar érá suntem vii, ca niste pedepsiți dar nu omoriți.

Ca niste întristați, dar tot deuna bucurându-ne, ca niste sâraci, dar pre mulți înavușind, ca nimic având și tôte stăpânindu-le. II Corth VI 1—11.

Așa se reversă acest rost dumneșesc, într'acest chip simța acésta

șirile cele frumoșe ale lui Popescu, s'a născut și îndată s'a și realizat idea, de a litografa icóna pretutindenea cunoscută „Mihaiu Eroul“. Acésta icónă — dacă mi aduc bine aminte, — se află în casa dâșei vechite Staica în Pesta; era desemnată și xilografată la Paris. Icóna acésta îndemnul dlui Parteniu Cosma (astădi adv. în Sibiiu și deput. dietal) s'a litografat la vestitul xilograf din Pesta, Rohn, apoi s'a trimis din Pesta în mii de esemplare prin tôte părțile locuite de români (esemplarul câte cu 1 fl. v. a.) și din venitul curat, care era aprôpe la 1000 fl. la tótă luna se trimitea lui Popescu de la 30 până la 60 fl. după împregiurări și trebuință la Viena, unde plecase spre completarea studiilor sale. În Viena a fost bine primit și ajutat ténérulu Popescu din partea dlui Vasa Popopovici, comerciant român, și a baronului Popp, bancheriu în Viena. Dar înainte de a pleca la Viena, ténérul artist în semn de recunoscință și simpatie adevărată cătră tinerii din Pesta, a zugrăvit o icónă forte frumoșă după idea sa proprie

„Întorcerea lui Saul“. Acésta i-a fost prima icónă în concept original, ce el o a donat tinerimei. Tinerii români însă n'au putut mai bine păstra suvenirul acesta, decât cu învoirea artistului, donândul parochului din Pesta, dlui Ioanichiu Miculescu, la a cărui casă onorabilă tinerii români totdeuna au aflat spriginire și asil. Și astăzi păstrează dlu Miculescu acésta icónă.

În Viena Popescu a avut intrare la museu, la academia de pictură și la tôte locurile de arte. Nu i-a trebuit mai mult de trei ani, ca să se vedă necesitat a părăsi și Viena căci nici aici nu mai avea ce să învețe, decopiând cu multă genialitate chiar și cele mai classice opere de pictură de prin museele etc. Vienei, încât măestrui dâșului l'au îndemnat a-și completa studiile și a merge la Roma, dându-i speranța ceă mai bună, ba chiar asigurarea de a-și câștiga nume europén.

Firesce, voința și setea de a merge și a studia la Roma nu i-a lipsit dar

i-au lipsit mijlocele. Ce era de făcut? unde să bată la ușă?

Și étă Dumneșeu nu lasă să piără sâracul, i dă ajutoriu prin ômeni umani și nobili, cari spriginesc arta și sciința, ba chiar și sacrifică avere pentru acésta, ori cât de rare sunt astăzi esemplele.

Familia Mocioni, care în adevăr pe acest tărâm fructifer mult bine a făcut Românilor, îndată ce a avut cunoscință despre talentul cel rar al lui Popescu, propășirile mari ce le-a făcut, și despre părerea profesorilor lui Popescu, — a îmbrățișat cu căldură cauza sirmanului Popescu; i-a dat fără amânare un stipendiu anual de — mi se'mpare — 300 fl, și spese de călătorie pentru de a pute studia în cetatea artelor, în Roma. Nici nu era atuncia ténér mai fericit pe globul pământului decât Popescu, acel ténér modest și fără pretensiuni care — studiând la Pesta — ori cât de mare era setea lui, de a se pute numi odata artist, nici că cuteza să vorbescă înaintea tinerilor de Roma.

Popescu — mi se'mpare — 3. ani de zile a studiat la Roma pe sepele familiei Mocioni, și a devenit artist în înțelesul adevărat al cuvântului.

Lucrările lui sânt cunoscute Românilor, și lumii culte.

Atât de bun era renumele lui Popescu ca artist, că icóna cea renumită „Cristos în mormânt“ a produs admirare generală la tóți cunoscătorii de arte. Acésta e icóna ce prin Sântia sa Papa de la Roma chiar fu bine cuvântată, ca un cap de operă. Cei ce au vedut acésta icónă, dic, că spectatorul părea că vede, cum trupul lui Christos în mormânt când din mórte are să trecă la vieță începe a se încălzi, a căpeta vieță și potere.

Nu mă simt chemat a descrie și a apreții operele lui Popescu din punct de vedere al artei, — rămâne însă adevăr, că Popescu a fost un lucifer român pe tărâmul picturii, și că el în patria artei în Italia însăși prin originalitatea concepțiunii și prin perfecțiunea elucrării fu recunoscut de artist adevărat. Ast-fel se pôte apoi ușor

inimă de genuinitate apostolică cu o conștiință de tot admirabilă.

Er' nouă ca unor servi ai lui Dumnezeu invocarea binecuvântării ceresci preste această conferență caută să ne fie alfa și omega convinși fiind că de nu va edifica Domnul casa bunătăților în deșert ne ostenim, sciind și aceea, că simplele virtuți civice nu ni'su suficiente și că sacerdotalele virtuți nici o limbă nu le poate defini; că aceea diferință e după asertul unui s. părinte între un preot și într'un alt bărbat prob pre cătă-i și depărtarea într' ceriu și pământ. Isidor Peluscotul II Carl epist. 205. Noi însă ținându-ne firm de experiențele apostolului vom ave a dice dimpreună cu densusul: Și acum reman credința, speranța, caritatea aceste trei I Corth. 14, 13. Și aceste 'mi vor fi și teme de conferență.

După atâta studiu și labóre fiind inzeștrați și cu științe teologice și profane într' acest secol al luminelor ar parè paradocs d'a ne recomanda nouă ca preoți credință și pentru ca să nu cauzez tocma eu vre o scădere dregătoriei noastre, me simt îndatorit a premitte tuturor argumentațiilor dintr' această conferență cuvintele: „că nu suntem destoinici a cugeta ceva dela sine, ca dela noi inși-ne, ci destoinicia noastră este dela Dumnezeu, care ne-a făcut destoinici a fi servi ai aședământului nou, nu ai literei, ci ai spiritului, căci litera omoră, er' spiritul face viu II Cort 3, 5—7. nu voiu vorbi dar d'aci 'ncolo eu ci viul dumnezeesc cuvânt: „credința noastră e adevărul celor sperate, învederarea lucrurilor celor nevedute Ebr. 11, 1. Și prin această vom fi îndreptați deplin d'a ne admona spre o activitate religioasă morală având motive în experiența internului nostru creștinesc. — Nu-i va parè nimerui dintr' noi ridiculă revelațiunea: că de viem acum în corp prin credința fiului lui Dumnezeu viem, carele ne a iubit pre noi, și s'a dat pre sine pentru noi. Galat. 2, 20.

Aici se mai vine d'a accentua infalibilitatea și neschimbăciunea credinței, er' mai pre sus de toate vom ave a constata dreptatea lui Dumnezeu cea din lăuntru nostru, carea mai mult decât toate argumentațiunile va demonstra, că misiunea ne este adevărată și dumnezească.

Așa se crede spre dreptate, așa se mărturisește cu gura spre mântuire. Rom. 10, 10.

După cum ne descrie s. Ioan rost de aur preoții, noi preoții suntem muri ai cetății dumnezeesci având a înfrânge impetuozitatea dușmanilor și atât pre ceea a celor din afară, cât și pre cea a celor din lăuntru inimilor urmând sigur și neclătit acelor cari prin cre-

șpica, cum ténérul Popescu fu chie-mat de professor la o academie de pictură în Italia. El însă, legat de familia sa la Roma, unde se căsătorise cu o adevărată descendentă a familiei renumite nobile Jarnese, er' de altă parte preocupat de idea că fiind profesor mai mult va trebui să instrueze pre alții de cât să pótă trăi pentru arta sa, — n'a primit invitarea onorifică.

Dar ori-cât să se fie simțit Popescu cive roman, și împământenit în Italia, — iubirea sa cătră nēmul său românesc, scopul său, de a folosi Românilor, l'a îndemnat de a'si revede patria!

A venit adese-ori de la Roma la Bănat, și prin alte părți locuite de Români, unde în diferite timpuri prin diferite lucrări a manifestat genialitatea sa. Ast-fel a depins biserica din Seleuș, din Pesac, a zugravit mai multe icône de valoare artistică, cu deosebire o icônă colosală în Lugoș pe frontispiciul bisericii greco-orientale într' cele două turnuri, care reprezintă

dință și răbdare mostenesc promisiunile. Ebr. 6, 12.

Cum ar putè fi, ca să nu cunoșcem și noi, stimabililor confrăți, că nu-i superfluu d'a ne admona și d'a doua oră spre o credință neînfrântă într' aceste zile d'o grea certare. Și întrebându-ne pôte, trista esperință va mărturi astă-și încă mai mult ca în zilele lui Nehemia, că avem și noi pre mulți chiar în sinul cetății, cari în loc să strige cu dumnezeescul acel bărbat: „Nu ve temeți de dēnșii, aduceți-vē aminte de Dumnezeu cel mare și înfricoșat, luptați-vē pentru frații voștri, fetele voștre, femeile voștre și casele voștre“ (Neh. 5, 14) ei toți ne asurdesc întrecându-se cu impresurătorii cu esclamațiuni ca ale Iudei: „Și Iuda dișe: Puterea purtătorilor de povori slăbește și pamântul este mult și nu putem să zidim zidul. Neem 4, 10.

Unde ca la noi află ómenii un modus vivendi mai curios amagiturele d'autonomie bisericeșă óre unde le poți afla mai iscusite?

Dar este timp suprem, ca să-ne aducem aminte, că ca solitori prin Christos, avem să ne îndemnăm unul pre altul în toate zilele, până ce se dice astă-și, că să nu se împietrescă cine-va dintre noi cu înșelăciunea păcatului. Și numai atunci ne am făcut părtași lui Christos, dacă vom ține începătura încrederii noastre până în sfirșit neclătită Ev. 3, 13.

Și ce preoți, păstori și învățători am fi și noi necunoscându-ne greutățile oficiului preoțesc din momente confesionale sub un guvern opresiv cât nu se mai pôte!!! Deplin îndreptați am fi ca să plângem ca și Ieremia profetul pe ruinele vechei și venerabilei de odinioară Mitropolii moldovinesci, dar noi vom să ținem mult mai tare „parola“ „de credință, parola de activitate“ convinși până dincolo, ca prin singure aceste a triumfat Isus, apostolii și toți martirii.

Și ce pôte fi eră și eră mai aprópe de noi . . . și aceea d'a sci, cum că toți într'un cuget și cu o inimă să facem și o a treia promisiune sərbătorească d'a sta în credință, și atunci chiar de ne ar fi și cerut satana, ca să ne cernă ca grăul în butul tuturor opintirilor lui am căștiga aceea tărîe de pétră, de neci porțile iadului nu ne vor putè învinge.

Însă, ca nu cumva sa ne fure firea d'a ne increde pământescei înțelepțiunii, spre care înclinăm atâta de mult, voiu să încheiem despre necesitatea credinței cu acelea strălucite cuvinte ale apostolului, cu cari se îndreptă cătră iubirii sei Efeseni dicându-le: „Pe lângă aceste, frații mei, fiți tari în Domnul și în puterea tărîei lui. Îmbrăcați-ve în toate armele lui Dumnezeu, ca să

„Adormirea maicei précurate“ după concepțiunea sa originală. Acastă icônă mărēță trāmisă numai în Croquis la veneratul Consistoriu spre censure canonică produse admirare; er' acum precum ea se află sēvērșită de un an și jumătate pune la uimire pre privitoriu atât prin concepțiunea mărēță, cât și prin esecutarea cea mai corectă.

Dorința lui cea mai ferbinte era a zugrăvi biserica cea grandioasă a Lugoșului din lăuntru care de la focul cel mare din 1838 nu mai fu nici reparată nici grigită. S'a pus deci în înțelegere cu Comitetul parochial, spre a potè el depinge această biserică. „Mi-ar plăcè — dice densusul într'o epistolă îndreptată cătră presidentul Comitetului de dato Roma 16 Mart. 1877. — ca să putem aduce trēba bisericeii din Lugoș la un rezultat favorabil, pentru de a putè începe lucrul depingerei îndată, după cum rēmaserăm de acord la despărțirea noastră, — — energia d-tale mē face a crede, că și această grandioasă operă o vei aduce la îndeplinire spre gloria Lugoșului; la toate aceste, nu pot nega,

puteți sta contra maiestriilor diavolului. Căci nu ne este nouă lupta în contra cărnii și a sângelui, ci în contra începătoriilor și a domniilor în tunerecului lumii acesteia în contra spiritelor rele din înălțimi. Pentru aceea luați armele lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotivi în ziua cea rea, și tóte îndeplinindule să stați. Stați deci încingându-ve copsele voștre cu adevărul și îmbrăcându-ve cu platoșa dreptății. Și încălțindu-ve picioarele cu gătirea evangheliei păcii, preste tóte luând paveza credinței, cu care veți stinge tóte săgețele cele arđetorie ale viclénului. Și luați coiful mântuirii și sabia spiritului, care este cuvântul lui Dumnezeu.“ Efes 6, 10—18. Cunosced astfelu necesitatea credinței tot ca preoți voim a ne aprinde unul pre altul spre fapte bune; și spre îndeplinirea acestora se cere, ca să ținem mărturisirea speranței creștinesci neclătită. — Și într' această cale vom premitte definițiunea, ca să fim sperând cu tótă inima spre Dumnezeu er' cu înțelepciunea noastră să nu ne mărîm, că minunate vor fi îndurările tale cel ce mântuesci pre cei ce sperază întru tine Psl. 16, 7. — Și speranța creștinescă e un dar dumnezeesc supra natural vērșat în inima noastră, prin care poședem acuma de aici aceea fericeire, pre care o vom obține etern în ceriuri. (Va urma).

NOTIȚE.

(Ateneul Român în București). Programul conferențelor publice pe anul 1878:

Sâmbătă 14 Ianuarie, D. Dimitrie Sturza va vorbi despre numismatica română. — Sâmbătă 21 Ianuarie, D. Vasile Boerescu: Convorbiri asupra științei financielor. — Sâmbătă 28 Ianuarie, D. Sion: Va analiza și comenta o poemă epică din secolul trecut, intitulată Tiganada. — Sâmbătă 4 Februarie, D. P. Viorean: Despre necesitatea de a dá o nouă direcțiune activității naționale cătră dezvoltarea comerțului, industriei și agriculturii combătând tendința cătră funcționarism. — Sâmbătă 11 Febr., D. A. Odobescu: Rescolă Românilor din Ardeal la 1784 sub Horia. — Sâmbătă 18 Februarie, D. C. Olănescu: Despre Teatru. — Sâmbătă 25 Februarie, D. V. A. Urechia: Despre mișcarea literară la sfirșitul secolului al 17-lea. — Sâmbătă 4 Martie, D. St. C. Mihălescu: Despre resoiu și industrie. — Sâmbătă 11 Martie D. Zepenfeld: Catedrala de la Argeș. — Sâmbătă 18 Martie, D. Dimitrie Ioan Ghica: Considerațiuni generale asupra instrucțiunii. — Sâmbătă 25 Martie, D. Antonin Roques: L'art de la lecture. — Sâmbătă 1 Aprilie, D. C. Stăncescu: Artele plastice în România în cei din urmă douăzeci ani. — Joi 6 Aprilie, D. Laurian: Despre învățământ. — Sâmbătă 8 Aprilie, D. C. Esarcu: Va analiza și comenta mai multe din documentele sale inedite descoperite în arhivele Italiei. — Duminecă 9 Aprilie, D. C. Esarcu: Continuarea aceluiași subiect.

„mi place și mie a participa ca fiiu și ca artist al Bănatului.“

Sirmanul Popescu! Spre realizarea acestei idei a și vinit la Lugoș încă astă tómnă, și chiar când 'si preparase toate datele statistice, făcuse toate planurile depingerei, grupele și arangiarea lor pe hârtie și când planul densului era să se desbată în ședința Comitetului parochial: tot în această și a trebuit să ni se nimicēșcă toate speranțele, toate planurile, căci Popescu chiar în această și a trecut de la cele pământesce la cele eterne.

Din cele ce Nicolae Popescu le-a lucrat până acum putem dice cu tot dreptul: „Exegit sibi monumentum aere perennis!“

Fi-ei țērēna ușoră și memoria lui neuitată! M. B.

(„Femeia Română“). Sub acest titlu a apărut la 1 Ianuarie, un nou diar literar, în București, sub redacțiunea d-nei Maria Flechtenmacher.

Sciri ultime.

Atina, 26 Ianuarie. Dece mii de persoane au făcut în strade demonstrațiuni turbulente și au spart ferestrele otelului ministerial. Regele a provocat mulțimea sumuțată, să fie pe pace. Armata e consignată.

Constantinopole, 27 Ianuarie. Se dice că preliminariile de pace se vor subscrie în 26 l. c. în Cazanlic. Definitiv se va subsemna tractatul în Adrianopole.

Oferte pentru răniții din România.

Colectantă: Iulia Rotariu născută Dregheciu în Timișóra.

(Colecta Nr. 1.)

Din Timișóra:

Dna Anna Marianescu 5 fl., dna Berta Poruț 5 fl., dl. M. Dregheciu 5 fl., dl. N. Rancu 5 fl., T. E. R. 1 fl., O 2 fl., dl. M. Ungurian 1 fl., dna E. V. 2 fl., Luca P. Calăcean 5 fl., Iacob Marian 1 fl., dl. Micu Marin 7 fl., D. M. N. 1 fl.

Din St. Mihaiu român, prin dna Eufrosina Secoșan:

Eufrosina Secoșan 1 fl., Moise Topla 40 cr., Iosif Jurma 10 cr., Const. Teriță 20 cr., Const. Lazi 20 cr., Const. Cojocariu 30 cr., Pavel Micu 10 cr., Iosif Voic'a 20 cr., Moise Terziu 20 cr., Iosefa Neumann 40 cr., Vichentie Surdu 20 cr., Marie Surdu 20 cr., Eugenia Surdu 20 cr., Alecs. Christina Constantin 40 cr., Anton Egler 30 cr., Petru Drăgan 28 cr., I. Schöffler 40 cr., Damaschin Brinzeiu 10 cr., Petru Bain 20 cr., Const. Petcu 40 cr., Ilie Cărăbaș 10 cr., Eftimie Trăilescu 20 cr.

Suma: 6 fl. 8 cr. v. a.

Din Timișóra:

DI. P. M. 2 fl., Victoria Maxin 50 comprese mici, 20 comprese mari, 20 fașii pândă veche, 8 fașii chifon, 16 triangule, 20 cerceuri a 28 met. 300 grame scame. Maria Pop 1 perină, 1 acoperemēt. Iosif Petroviciu 1 fl., Augusta Belu 4 fl., Cornelia Coșariu 5 fl., Helena Cioban 3 fl., Amalia Dimitrieviciu 1 fl., Marie Barbu 2 fl. 14 fașii, 18 dgr. scame. Hevelina Andreeviciu 1 fl., Anna Dogariu din Arad 100 dgr. scame, dl. Georgie Dogariu 5 fl., d-șora Seculiciu 15 dgr. scame.

Din Chiseteu prin dna Emilia Cădariu au contribuit:

Emilia Cădariu 5 fl. 80 gr. scame. Ioan Moise 2 fl., Nicolae Grozescu 1 fl., Elena Șepețan 2 fl., Lucian Șepețan 1 fl., „Corul vocal al plugarilor din Chiseteu“ 2 fl., E. Cholsky 50 cr., Iuliana Cădariu 50 cr., Sofia Cădariu 2 fl., Moritz Husserl 1 fl., Daniel Stancoviciu 50 cr., Hammer Ignatz 30 cr., Dimitrie Gerda 1 fl., Georgie Stanu 30 cr., Isac Saman 30 cr., Iacob Löwenfeld 1 fl., Weinberg 50 cr., Wanderlik 50 cr., Klaub 50 cr.

Suma: 22 fl. 90 cr.

Din Beregșeu, prin dna Emilia Andreeșcu au contribuit:

Emilia Andreeșcu 2 fl. 8 fașii, 80 dgr. scame, veduva Lavena Clecan 50 cr., d-șora Gisela Clecan 50 cr., 16 dgr. scame, dna Christina de Vuoviciu 30 dgr. scame, Epitropia bisericeșă 3 fl., Emeric Andreeșcu 1 fl.

Suma: 7 fl. v. a.

Din Mosnița, prin d-șora Elisa Cernețiu au contribuit:

Dna Dominica Cernețiu 1 fl., V. Cernețiu 1 fl., P. Martin 1 fl., V. Matheoviciu 50 cr., Lazar Simu 1 fl., dna Maria Cernețiu 1 fl., dna Emilia Calina 50 cr., V. Iovănuț 1 fl., Maria Cresmariu 40 cr., Iconia Cresmariu 30 cr., Persida Belințan 30 cr., Persida Cresmariu 20 cr., Sofia Belințan 30 cr., Elisa Cernețiu 26 triangule, 10 fașii, 26 comprese, 46 dgr. scame.

Suma: 8 fl. 60 cr. v. a.

Din Lugoș prin dl. avocat Coriolan Bredicean au contribuit:

Georgie Albușescu econ. din Novrincea 10 fl., Ioan Albușescu econ. din Novrincea 5 fl., Petru Pintea învețat. din Novrincea 1 fl. 50 cr., Georgie Dărăbanț 1 fl., Petru Albușescu din Novrincea 1 fl., Fiberiu Grachu Bredicean 2 fl. 50 cr.

Suma: 21 fl. v. a.

Din Timișóra:

Florea Bozgan adv. din Becicherecul mare 3 fl.

Prin Isaia Cioca parochu din Hodoni 2 fl. 40 cr., 77 dgr. scame (contribuțiuni nenumiți), Maica Parascheva“ 6 cămeși, 2 ismene, 6 lepedee, pândă nouă în preț de 22 fl. v. a., P. Rotariu adv. 10 fl., Mihaiu Ionescu scolaru 30 cr., Iulia Rotariu 59 fașii diferite de pândă, 52 comprese, 4 triangule, 31 gr. scame. Csucsan 1 cămeșă de flanel, 1 p. de ciorapi.

Suma: 229 drb. comprese, 135 drb. fașii, 789 dgr. scame, 145 fl. 28 cr. v. a. în bani.

(În colecta Nr. 2.)

Din Jebelii prin învățătorul Vasile Ciuta:

Dl. Al. Ioanoviciu protop. 2 fl., Vasile Ciuta învățat. 1 fl., Teodor Ciuta 50 cr. Următorii scolarî câte 5 cr.: I. Carșovan, I. Bălan, D. Zlătariu, P. Mada, I. Boboș, G. Chie, T. Sipetan, D. Murgău, Ars. Dina, I. Gróza, G. Lifa, I. Loichița; I. Mațu, I. Iencula, M. Stupariu, G. Dina, S. Zlătariu, Efta și Parascheva Marchece, I. Loichița, Moise Grecu, I. Margita, I. Săcară I. Cica, D. Loichița, I. Laica, Petru Daju, D. Canu, I. Ilie, D. Loichița, D. Albu, I. Albu, P. Buibaș, Ventilă Gornic, I. Saru, I. Beslia și S. Dina; Ioann Dina mare 15 cr., G. Albu, P. Blidariu, I. Radulescu, Iovan Dina, mic și Mih. Ciuta câte 10 cr.; I. Blidariu, Tr. Tușan și Efta Căpitan câte 8 cr., I. Chie mare 6 cr.

Suma: 6 fl. 30 cr.

Din Ligea prin dl. G. Nicolae-viciu, însuși 2 fl., N. Lenger 1 fl., I. Nicolae-viciu 1 fl., Danilă Cereguț 1 fl., N. Bozsiu 1 fl., I. Vulcan 5 fl., Iulcea Nicolae-viciu 2 fl., I. Giba, M. Alecsandru, Giga Cereguț, I. Nicolae-viciu, D. Iuliana Nicolae-viciu, Iul. Lenger, I. Teran și M. Murariu câte 1 fl.; M. Bulzu 30 cr., D. Popoviciu 70 cr., D. Nicolae-viciu, Sav. Cereguț, Ida Cereguț și Parascheva Cereguț câte 50 cr.

Suma: 26 fl. v. a.

Teodor Micheș din Timișoara 2 fl.

Din Satu Chinez prin judele comunal Jiva Stevi:

Alecs. Crățunescu, Jiva Stevi câte 2 fl., Petru și Liubița Augustin, A. Kertay și Ilie Ardelean câte 1 fl., Jica Ungurian 90 cr., N. Rotariu și I. Sienu câte 50 cr., I. Morariu, F. Micșan, N. Giuriciu, T. Iutschin, N. Ianovan, N. Tizmenariu, I. Ardelean, M. Marincea, M. Ardelean, T. Murgu, I. Subotelean, Dama David, Evr. Crățunescu, N. Crățunescu și Stefan Crățunescu câte 30 cr.; V. Golea 40 cr., Evr. Crățunescu, Sr. Ciaviu, L. Bichiș și N. Panța câte 30 cr., N. Duciu, C. Ciavin, M. Bosneac, M. Mihailov, M. Iosim, M. Iutschin, C. Ioanov, M. Radu, I. Simion, T. Andreiu, M. Marcu, N. Subotelean și M. Panța câte 20 cr., M. Crățunescu 15 cr. Mai mulți contribuții nenumiți 8 fl. 6 cr., de tot 24 fl. 31 cr.

Suma întregă în lista II: 58 fl. 61 cr.

" " " " I: 145 " 28 "

La olaltă 203 fl. 89 cr.

și obiectele înscrise în lista primă, s'a spe-dat la locul competente.

(Va urma.)

Iulia Rotariu născ. Dreghiciei.

Bursa de Viena

din 16/28 Ianuarie 1878.

Metalicele 5%	81 75
Imprumutul naț. 5% (argint)	67 75
Imprumutul de stat din 1860	113 50
Acțiuni de bancă	803 —
Acțiuni de credit	777 —
London	117 75
Argint	102 90
Galbin	5 55
Napoleon d'aur (poli)	9 41 1/2
Valuta nouă imperială germană	58 15

Economic.

Sibiu, 13 Ianuarie v. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.50—9.50; Grâu săcăr, prima fl. 7.30—8.10; Săcăr, fl. 6.30—6.70; Orz fl. 5.30—5.50; Ovăs, fl. 2.70—3.10; Cucuruz fl. 6.20—6.60; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 3.00—3.50; semănță de cânepă fl. 8.—; Mazere fl. 15.—; Linte fl. 20.—; Fasole fl. 10.— pro 50 chilo: Faină fl. 7—9.50; Slănină fl. 36.—; Unsore de porc fl. 40.—; Săufl. 18.50; Luminări fl. 32.—; Săpun fl. 22.—; Fân fl. 1—1.23; Căneapă fl. 28—29; Lemne de foc pro metrul cubic fl. 3—3.20; Spirit pro grad 52 1/2—75 cr.; pro chilo: carne de vită 36 cr.; Carne de vițel 46—50 cr.; Carne de porc 40 cr.; Carne de oie — cr.; oue, 10 de 50 cr. —

Biserica albă. 12 Ianuarie v. În comerț cu bucate puțină mișcare. În piață s'au adus puțin proviziuni, parte din cauza drumurilor rele, parte din cauza sărbătorilor. La noi tot-deuna după sărbătorile românesce este târgul foarte reu cercetat de producenți. Prețurile sunt statornice, și nu sunt influențate de alte târguri, căci tot ce se aduce se cumpăra de morile noastre.

Estras din foia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 11 Martie și 11 Aprilie imobil. lui Eduard Gohn și s'și în Orăștie (la tribunal din Alba-Iulia); în 28 Febr. și 9 Aprilie imobil. a dnei Carol Ferenczi în Mureș-Oșorhei (la tribunal); în 4 Martie și 4 Aprilie imobil. din rămasul lui Angel Florescu în Ighiu (la tribunal Alba-Iulia).

Ad Nr. prot. 234—1878.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch in parochia gr. or de a III-a clasă „Bundorf” protopresbiteratul tractului Sighișoara, prin acesta se escrie concurs cu termenul de 12 Februarie, 1878 st. v.

Emolumentele:

1. Cuartir liber cu edificatele necesare economice, și grădina de legumi.

2. Folosirea a două jugere pământ și opt cară de fân dintr'un fenaț până la eventuala eruare a unei porțiuni canonice corespunzătoare.

3. Dela 75 familii române câte o ferdelă de grâu seu cucuruz sfărmit cu mesura vechie.

4. Tot dela acelea 75 familii câte o ferdelă ovăs.

5. Dela 30 familii neorustici asemenea câte o ferdelă grâu seu cucuruz sfărmit, din cari emolumente compet cantorelui 10 ferdele bucate.

6. Dela 14 familii neorustici câte 33 xr. v. a. și câte o di de lucru, atât dela cei de sub pozițiunea 5 cât și 6.

7. Lemne de foc de ajuns, și în fine

8. Stola indatinată.

Toți aceia, cari doresc a competi la postul cestionat primesc prin acesta invitațiunea a-și asterne petițiunile până la termenul indicat instruate în sensul statutului organic § 13, er' preoții numai după eruarea concediului dela Préveneratul consistoriu vor putea fi admiși la candidațiunea.

Concurenții, cari pre lângă limba maternă vor fi versați și în vre-una din limbele patriei, vor fi preferiți.

Sighișoara, 13 Ianuarie 1878 st. v.

Presidiul scaunului protopresbiteral român gr. or. alu tractului Sighișoara.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Zacharie Boiu, m. p. protopop.

2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. orientală de a III-a clasă din comuna Zlasti, în protopresbiteratul Hațegului, se deschide concurs, cu termenul până la 12 Februarie 1878.

Emolumentele sânt:

a) cuartir natural;

b) folosirea porțiunii canonice, 6 jugere pământ arătoriu, fenaț și via;

c) birul preoțesc, — dela fiescare familie câte o măsură cucuruz cu tuleul, — seu 33 xr. v. a. în bani.

d) tacsele usuete.

Tôte aceste computeate la olaltă în bani apropiă suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a competi la această parochia au a-și asterne suplicele lor, bine instruite în sensul prescrișelor din statutul organic, la subscrișul, — până la termenul menționat mai sus. În conțelegere cu comitetul parochial.

Hațeg în 12 Ianuarie 1878.

Ioan Rațiu m. p. protopresbiter.

2—3

Nr. 302, 1877-

CONCURS

Pentru postul de capelan în parochia de clasa a III în comuna „Torilă”, protopresbiteratul Nocrichiu-Cincu mare, lângă neputinciosul paroch Stefan Comșa, cu încuviințarea consistorială de sub Nr 1790 B. se escrie prin acesta concurs în termen până la 12 Februarie, 1878.

Emolumentele sânt:

a) dela 50 de familii câte o di de lucru și venitele stolari statorite de sinodul protopresbiteral

b) Venitul porțiunii canonice stătătoare din pământ arătoriu și de fenaț de 10 jugere, din care pentru capelanul ce va veni jumătate.

Doritorii de a ocupa acest post de capelan vor ave a-și asterne petițiunile instruate după sunetul statutului organic și al dispozițiunilor sinodali din anul 1873 la subscrișul până la termenul indicat.

Nocrichiu, 10 Ianuarie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial oficiul protopopesc gr. or.

G. Maier m. p., adm. prot.

1—3

Nr. 344. — 1877.

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clasa II-a din Scărișoara — Gârda de jos, în protopresbiteratul Zlatna superioară, se deschide concurs până la 20 Februarie 1878.

Emolumentele sânt:

Stolariul regulat în sinodul parochial dela 6 Novembre a. tr. de la aprópe 400 familii, 1550 suflete, cari venite computeate după calculul mediu, dau suma de 600 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochia vor ave de a-și trãmite petițiunile instruite conform statutului organic și dispozițiunilor sinodali din 1873, — la subscrișul oficiu protopresbiteral.

De la oficiul protopresbiteral gr. or. Zlatna superioară

Abrud, în 12 Ianuarie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Gall, m. p.

protopresbit. și adm. prot. al Zlatnei sup.

2—3

Nr. 198 — 1877.

CONCURS.

În urmarea ordinațiunii Preavenabilului consistoriu archidieceșan din 19 Maiu 1877 Nr. 1208 B.—1877 se escrie prin acesta concurs pentru ocuparea postului de paroch in Mașca de clasa a III. în protopresbiteratul gr. or. al Solnocului al II cu termen până la 12 Februarie 1878.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1 Folosirea cimiteriului și a porțiunii canonice carea este în mărime de un juger 32 stân. □ de fenaț și arător 1 juger 1182 stân. □ sub Nr. cărții fund. 94 carea dă un venit anual de 40 flor.

2. De la 150 familii câte 2 merțe de ciucalăi seu o merță mare de grăunțe prețuite în 150 fl. v. a.

3. De la fiecare număr de familie câte o di de lucru prețuită în 20 cr., fac 30 fl. v. a.

4. Tacsele stolare staverite de sinodul parochial dau un venit anual de 108 fl. v. a. 50 cr. Acestea tóte computeate dau un venit anual de 328 fl. 50 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au a și asterne subscrișului până la termenul menționat suplicele lor instruate în sensul statutului organic și al dispozițiunilor sinodului archidieceșan din anul 1873 pentru regularea parochielor.

Cupșeni în 12 Ianuarie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Samuil Cupșa m. p.

protopresbiter.

2—3

Nr. 8/1878

EDICT.

Locuitorul din comuna Lancrãm, protopresbiteratul S. Sebeșului, Simeon Schiopu, de 7 ani și-a pãrãșit le-giuita sa socie Elena nãscutã Luca

Henegar tot din Lancrãm, fãrã ca sã se știe locul abicațiunii sele și fãrã de a da vre-un semn de viață se citezã priu edictul de fãță ca pãnã la 11 Ianuarie 1879 sã se prezenteze, seu în persoanã seu prin un reprezentant plenipotențiat, naintea subsemnatului for matrimonial, cãci la din contra procesul urdit de socia sa se va pertracta și decide conform prescrișelor bisericeii nóstre și în absența dẽnsului.

Sebeș în 9 Ianuarie 1878.

Forul matrimonial gr. res.

I. Tipeiu, prot.

3—3

Anunțiu.

Subscrișul face on. public cunoscut, cã pe lângã alte mãrfuri de earnã și de varã de cantitate și calitate feliurită are și pãnã în gros și detail de bumbac (giolgiuri) de fie care calitate, cu dãrãbul și cu metrul; apoi bumbacuri de bâtealã și de urdealã și pentru ciorapi (strimfi) tóte cu preț fórtã moderat.

Oferezã mai încolo bune și trainice materii de reverenți preoțesti începãnd dela 70 cruceri pãnã la cele mai fine cu prețuri mai moderate ca ori și unde.

Asemenea și brine roșii și vênete fine și frumoșe după cerință.

Gregoriu Mateiu,

în casa proprie Nr. 14, Piața micã.

2—3

Publicare de licitațiune.

În 25/13 Faur 1878 va

avẽ loc o licitațiune verbalã publicã pentru darea în arẽndã a pãșunilor din munții înșirați mai jos pe timpul de pãșunit în curs de trei ani după olaltã, anume 1878, 1879 și 1880, la oficiul central al universitãții sãșesci în Sibiu, casa Nr. 15, piața mare, dela 9—12 ore înainte de amẽdi și dela 3—6 ore dupã amẽdi și adecã:

Nr. curent	Poziția muntelui	Numirea	Pășune de munte.		Prețul esclaman.
			Jugere	Aria	
1	Tal-maciu	Farcăș Cornu Pleșii	712	—	527
2			360	—	172
3	Oriat	Stricat	1750	—	218
4		Oltiav	1425	—	799
5		Turnica	1546	—	256
6		Balu	929	1300	577
7		Balintu mare	1101	900	220
8		" micu	650	1000	151
9		Serecinul mare	1253	100	633
10		" de mijloc	1413	900	901
11		" lature	1141	700	530
12		Kujir-Sibiel	Cotrona	274	1100
13	Jina	Goaza de sus	1419	600	611
14		" jos	1387	800	421
15		Haneșiu de sus	1676	1400	101
16		" jos	1686	1400	211
17		Steza de sus	389	1000	151
18		" jos	600	—	95
19		Grópele de sus	794	600	91
20		" jos	452	890	103

Toți acei cari doresc a concura au a depune înainte de licitare la comisiunea de licitare în bani gata un vadiu de 10 procente din prețul de esclamare. Isprãvindu-se licitarea, comisiunea va înapoia vadiul acelor cari nu vor fi luat arẽndã, arẽndașilor inșẽ vadiul se va socoti ca fãcẽnd parte din suma de arẽnda, dacã nu va fi cautiunea reclamatã de contract.

Condițiunile mai de aprópe se pot vedẽ și înainte de termenul licitațiunii la oficiul central al universitãții sãșesci în orele de oficiu obicinuite.

Sibiu în 15 Ianuarie n. 1878.

Dela oficiul central al universitãții sãșesci.

3—3